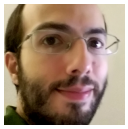
Guerra

Per JoanM el dv., 20/07/2018 - 09:56

Senyor Déu, prego per les guerres que veig, em sento tant impotent... 'Salveu-nos!', criden als mitjans internacionals, 'No ens deixeu morir!'. I des de lluny, governants i poderosos que podrien, no fan. Ells tenen capacitat "d'obrir el micro" i pronunciar-se, però "mullarien el país", és la comèdia d'aparences i interessos, el que els pot. I els que no podem, sofrim de veure germans assassinats cada dia per la injustícia.

Realment no podem? Recordo la multiplicació dels pans. Érem també deixebles, i no podíem alimentar a milers com ens demanares. Era impossible. Fins que vas començar el primer: la pregària, el pa partit, i repartit. I el miracle s'encomanà. Per això em qüestiona fins quan estic disposat a sacrificar del meu honor, de la reputació a les xarxes, de l'amistat entre els amics, del temps i energies que tinc... per teixir xarxes que treballin eficaçment per la justícia. Crec profundament que aportar el meu granet és participar també d'allò que, per distància, m'és utòpic. És ser part de la solució i no -com quan callo i passo pàgina- del problema.

Déu viu, avui et demano per totes les víctimes, que puguis abraçar-les amb la teva tendresa. Sacseja i commou els cors més durs dels poderosos, perquè no puguin viure tranquils i els crits els eixordin les orelles. Avui et suplico inspiració: dona'm idees perquè pugui moure les ales de la meva minúscula papallona, per tal que a l'altra banda del món, de la societat, on es couen les injustícies d'homes i dones, arribi l'huracà.